

EUCHARISTIA

II.

O si sufficient validas in carmina vires
 Probus, et stonice mihi vis illa estrea lymphæ
 Prohucet largæ sitientem flumine linguam:
 Vellem equidem Dominum pacis namque carmine longo
 Concelebrare, et ei letum Paana sonare!
 Verum me nondum tantâ decoravit Apollo
 Fertilitate styli, vel carminis auge mine: vestrum
 Ut desiderium possim complere canendo.
 Vis habet ingenii, tregidam via outture vocem
 Formo, Pericula non sunt mihi submina lingua.
 Quid nisi dedecori (nam fari vera quid obstat:
 Proemia mendaci quum non sint ulla?) mihi sit,
 Protinus hoc vestro ex confessa rursus abirem.
 Sic mihi perforant oculos, animosq; risorem
 Inpositum incutunt præsentium oculiq; animiq;
 Quos virtus celebranda, frequens doctrina, polita
 Tutium mentis, lingue facundia et oris
 Exsit, erectos locat in subellia summa.
 Quapropter Tute, o nostra lux unica mentis,
 Proter humanorum operum, præses Minerva,
 Pater, vegetas in carmina suffice vires,
 Mæ, Scamippæ Numerorum rectare inunda:
 Istâ quo scabrum fauste deurrere possim!
 Nimirum Mavors, Clari fingere Poetae
 Oim quem belli patrem, circumtulit arma
 Improbe per bis quaternos atq; amplius annos
 Quâ lati mundi patet hoc illustre theatrum,
 Sive quod terram clausam sic circit et ambit.